

[Poul Boeg.]

underkastet en dobbelt straf. Derfor har vi hele tiden, også når vi under forhandlingerne med regeringen og mellem forligspartierne er gået ind for denne el-afgift, bygget på den forudsætning, at el-opvarmning skulle være undtaget. Det fremgår også tydeligt af de ordføretaler, vi hidtil har hørt, at der ikke her i tinget ville være politisk rygdækning for dette lovforslag, hvis en sådan modifikation ikke blev indført.

Jeg mener også at vide, at ministeren i princippet ser med sympati på disse synspunkter, og at det, som har været anstødsstenen, måske mere har været en formodning om, at der ville være visse tekniske vanskeligheder i forbindelse med at udskille opvarmningen til særlig beregning. Jeg mener på den anden side også at have forstået, at man nærmere har arbejdet med dette spørgsmål, og at man vistnok er kommet til det resultat, at det dog skulle kunne lade sig gøre. Det er netop noget, vi så ofte ser, at hvis blot den politiske vilje er til stede, så kan man også løse de tekniske problemer.

Jeg håber derfor, at ministeren allerede under denne førstebehandling eventuelt vil være i stand til at sige noget nærmere om, hvilke muligheder der er på dette punkt, og derudover vil centrum-demokraterne lægge vægt på under udvalgsarbejdet at arbejde mest muligt for, at vi får lovforslaget ændret, således at el-opvarmning holdes uden for afgiften.

Henning Philipsen (SF):

Nu nærmer sandhedens time sig for befolkningen. Nu skal regeringen, i hvert fald hvad angår første rate af de stærkt opreklamerede skattelettelser, betales, hvis dette lovforslag gennemføres.

Lovforslaget, det kan ikke bestrides, er interessant, men formen er efter vor opfattelse mere end dårligt valgt. Hvis man ser lovforslaget i et energipolitisk perspektiv, så har forslaget den modsatte virkning af det, regeringen har angivet som værende sin hensigt, nemlig en besparelse på energiresourcerne og først og fremmest i den forbindelse en besparelse på olieforbruget. Det forekommer mig indlysende, at den omstændighed, at man sætter el-priserne i vejret, ganske enkelt vil betyde en favorisering

af olieforbruget i dette land, og jeg har ikke opfattet regeringens hidtidige holdning som, at man skulle forcere olieforbruget.

Ministeren siger eksempelvis i sin fremsættelse, at afgiften skulle indgå i en fond for udbygning af energiforsyningen her i landet. Mig forekommer dette at være en søgt undskyldning for, at der her er tale om en skat. Her er altså tale om et finanspolitisk indgreb. Hvorfor anvender man nu den terminologi, at man skulle anvende disse beløb til en energifond? Man kunne, hvis man ønskede denne energifond, simpelt hen gennem monopolløvgivningen lade kraftværkerne foretage den nødvendige opsamling af midler, som de jo allerede har præsteret i vidt omfang, til udbygning og til en form for selvfinansiering af udbygningen af energiforsyningen her i landet. Det har de jo hidtil gjort, og efter min mening har de gjort det relativt fornuftigt. Det kunne man altså have gjort. Jeg synes derfor, man skulle sige med rene ord, hvad dette drejer sig om. Det drejer sig om en finanspolitisk foranstaltning; her er tale om en skat på forbruget. Mig forekommer det yderligere, at det er en typisk liberalistisk måde at gennemføre besparelserne på energiforbruget på, at man straffer de dårligt stillede og lader velhaverne slippe.

Der skal da ingen tvivl være om, at vi er interesserede i en energipolitik såvel som besparelser på energien, men ikke i den metode, man her har anvendt, og jeg ved ikke, højtærede formand, om det er tilladt at sige, at jeg synes, dette nærmer sig pristalsfusk, og hvis jeg ikke må anvende ordet „pristalsfusk“, vil jeg i den almene interesse sige, at det i hvert fald nærmer sig dette begreb.

Mig forekommer det, at den måde, man løser det på, er, som hvis man havde forestillet sig, at man under krigen i stedet for at indføre en rationering havde rationeret gennem prisforhøjelser, altså at man med andre ord havde ladet dem betale, som havde råd til at betale, mens de, der ikke kunne gøre det, simpelt hen måtte undvære.

Vi mener, lovforslaget har den diametralt modsatte hensigt af den, som vi har, og hvor vi føler os i overensstemmelse med et flertal i befolkningen. Denne måde at føre finanspolitik på er efter vor opfattelse typisk for en liberalistisk holdning. Den er